

Forslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Jensen (Lillering): Da der fremdeles er megen Divergens angaaende Spørgsmaalet, og da det vil være et Forsøg værd, om det er muligt at faa den bortryddet, vil jeg tillade mig at stille Forslag om, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3985, Fremsettelsen i Tidenden Sp. 1461).

Sagen sattes til Forhandling.

Kammersgaard: Jeg tror nok at turde sig, at da Ministeriet for Sundhedsvæsen den 21. September 1928 nedsatte en Kommission med det Formaal at søge tilvejebragt en særlig Lov om Lægers Retsstilling, imødekom det derved et længe nærret Ønske fra Befolkningens og Administrationens Side. De nugældende Regler om Lægers Pligter og Rettigheder findes spredt i den almindelige Lovgivning og har i Aarenes Løb særlig paa Grund af Udviklingen af den sociale Lovgivning vist sig at være mangelfulde og langt fra tidssvarende. Det er sikkert derfor ogsaa i høj Grad paa krævet at faa alle de for Lægens Pligter og Rettigheder gældende Regler revideret og udvidet med nye Bestemmelser for at imødekomme de fra flere Sider nærrede Ønsker i den Retning og samtidig faa alle de herhenhørende Bestemmelser samlet i en særlig Lov. Det er Bestræbelserne herfor, der har affødt det foreliggende Lovforslag om Udøvelse af Lægegerning.

Den nedsatte Kommission har den 1. Juli i Aar afgivet en ret omfangsrig og højst interessant Betænkning, der indeholder et Udkast til et Lovforslag i den her omtalte Retning. Dette Forslag har Ministeriet i Hovedsagen kunnet tiltræde, og det Lovforslag, vi i Dag behandler, er derfor i det hele og store Udtryk for den Opfattelse, der har gjort sig gældende hos den omtalte

Kommissions Medlemmer. At Ministeriet saa ogsaa paa visse Punkter har sluttet sig til et Mindretal indenfor Kommissionen, er blot en Undtagelse, der bekræfter Regelen.

Som det fremgaar af Paragrafferne i Kapitel I, der handler om Ret til at udøve Lægegerning, er det Forslagets Hensigt at skabe den størst mulige Sikkerhed for, at Personer, der autoriseres til at praktisere som Læger, har de bedst mulige Betingelser for at kunne beklæde denne Stilling.

Der stilles derfor i Lovforslaget skærpede Krav til dem, der ønsker Adgang til at udøve Lægegerning. Nu er det, som bekendt, saadan efter de gældende Bestemmelser, at for at maatte udøve Lægegerning skal man have dansk Indfødsret, have bestaaet den lægevidenskabelige Embedseksamen og have afgivet det saakaldte Lægeløfte. Men ifølge dette Lovforslag kræves der en hel Del mere. Det kræver dansk lægevidenskabelig Eksamen, og det kræver endvidere, at vedkommende skal have gjort Tjeneste som Lægekandidat paa et Sygehus og skal have gennemgaaet et klinisk Kursus i Fødselsvidenskab. Endvidere stilles der visse Krav til Lægens borgerlige Kvalifikationer og visse Krav til Lægens Legems- og Sjælstilstand; der stilles Krav til Lægens Duellighed og endelig Krav om Afgivelse af et skriftligt Løfte overfor Sundhedsstyrelsen, der i øvrigt ogsaa meddeler Autorisation som Læge til de forskellige.

Efter de nugældende Regler fastsætter Undervisningsministeriet Reglerne for den lægevidenskabelige Eksamen. Lovforslaget fastslaar derimod, at Reglerne herfor skal fastsættes efter Forhandling mellem Undervisningsministeriet og Indenrigsministeren, hvad praktiske Hensyn ogsaa synes at tale for. Endvidere skal Indenrigsministeren under visse Betingelser — Betingelserne er fastslaaet i § 3 — kunne give Personer, der i Udlandet har erhvervet sig en Uddannelse, der svarer til Uddannelsen herhjemme, Tilladelse til at udøve Lægegerning her i Landet.

Efter Lovforslaget gøres Kravet om en praktisk Uddannelse af den i § 2, 1ste Stykke, omhandlede Art obligatorisk, hvad den altsaa nu ikke er. I Udlandet synes lignende Krav at være ret almindelige, og dette synes stærkt at opfordre til ogsaa at stille de Krav herhjemme. Varigheden af den obligatoriske Tjeneste som Lægekandidat fastsættes til 12 Maaneder som Maksimum. For at muliggøre den praktiske Uddannelse i det Omfang, som er nødvendig, giver Lovforslaget Indenrigsministeren Be-